

Bačetínský ZPRAVODAJ

2/2010

Číslo 2/2010 bylo vydáno 28.7.2010
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.
Výtisk i distribuce zdarma.

Informace obecního úřadu

V noci z 30. na 31.3.2010 nějaké individuuum rozbilo radar na měření rychlosti, který je umístěn v dolejší části obce. Událost byla nahlášena Polici ČR, a protože oprava stála 6 461,- Kč, jedná se již o trestný čin. Doufáme, že pachatel bude vypátrán a náležitě potrestán.

Aby nebyl všem lumpárnám konec, tak někdo odcizil značky, které informovaly o objížďce na Deštnou a byly umístěny na křižovatce u MŠ. Tyto značky pak dva odvážlivci (Martin Smola a Tomáš Marval) vylovili z rybníka. Tam je, údajně, hodili nějakí opilci ze Sedloňova.

Sběr upotřebených věcí pro Diakonii Broumov musel být, z důvodů naplnění kapacity autobusové čekárny, předčasně ukončen. Sebralo se celkem 8 m³ věcí. Vzhledem k velkému zájmu o tuto akci, připravíme její pokračování, po dohodě s Diakonií, na podzim.

O pronájem Rotundy je přes letní období veliký zájem. Stává se však, že někdo jen pár dnů před zamluveným termínem akci odřekne, a tím zbytečně zablokuje pronájem ostatním zájemcům. Abychom zlepšili využití Rotundy je stanoven od 1.7.2010 poplatek za zrušení objednaného termínu 5 -7 kalendářních dnů před dohodnutým termínem na 250,- Kč.

Se svým Zpravodajem jsme se zúčastnili výstavy zpravodajů, která se konala v knihovně v Mokřém a v Informačním centru v Opočně. Sebekriticky přiznáváme, že náš Zpravodaj není nejlepší, ale přesto, díky vám občané, kteří jste klikli na internetu v jeho prospěch, získal 1. cenu veřejnosti. Dostal celkem 416 hlasů. Na druhém místě se umístila Borovnice s 413 hlasy a následovalo Podběří s 228 hlasy.

O pronájem Rotundy je přes letní období veliký zájem. Stává se však, že někdo jen pár dnů před zmluveným termínem akci odřekne, a tím zbytečně zablokuje pronájem ostatním zájemcům. Abychom zlepšili využití Rotundy je stanoven od 1.7.2010 poplatek za zrušení objednaného termínu 5 -7 kalendářních dnů před dohodnutým termínem na 250,- Kč.

Žádáme občany a rekreanty, aby v neděli omezili používání zahradních traktorů, sekaček, motorových pil. Mějte ohled na sousedy, kteří chtějí aspoň jeden víkend prožít v klidu.

13. srpna 2010 bude uskutečněn zájezd důchodců. Tentokrát, se bude odjíždět v 7,30 ze Sudína a v 7,40 z Bačétína do Prachovských skal. Program: zámek Staré hrady, Sobotka (oběd - zdarma), Troskovice (muzeum panenek), Trosky (hrad, vyhlídka), Jičín (prohlídky města). Zájezd nenáročný, vhodný i pro méně pohyblivé občany. Program končí v Jičíně odjezdem domů. Večer se již nic nekoná!

Znovu upozorňujeme, že do kontejnerů na sklo **nepatří čelní skla z automobilů.** Tato skla musíte buď odvézt na skládku do Křovic, nebo je přidat do komunálního odpadu.

Pokračuje se na revitalizaci Bačetínského potoka. Na prvním obrázku je sypaná hráz u dolejšího rybníka a na druhém příprava hráze u hořejšího rybníka.

Volby do Obecního zastupitelstva v obci Bačetín

Na 30. zasedání Obecního zastupitelstva obce Bačetín byl stanoven počet členů zastupitelstva pro volební období 2010 – 2014 na **9 členů**.

Volební obvod: **jeden společný pro Bačetín a Sudín**

Bačetín, dne 15.6.2010

*Josef Hejzlar
starosta obce*

Vyhláška o volbách do Zastupitelstva obce Bačetín

Volební okrsek: **Bačetín, Sudín**

Termín voleb: **pátek 15. října 2010**
sobota 16. října 2010

14,00 - 22,00 hodin
8,00 - 14,00 hodin

Místo konání voleb: **Obecní úřad v Bačetíně – I. poschodí**

Počet členů volební komise: **4 + zapisovatel**

Upozorňujeme voliče na povinnost prokázat při volbách svou totožnost a státní občanství (občanský průkaz nebo pas).

*Josef Hejzlar
starosta obce*

Potřebný počet podpisů na petici:

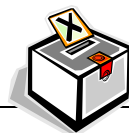
pro nezávislého kandidáta

pro sdružení nezávislých kandidátů

21 podpisů

29 podpisů

Podepsané petice je nutno doručit na Městský úřad v Dobrušce v II. Patře budovy č.32 do 16,00 hodin dne 10.8.2010. Jedna kandidátka může mít maximálně 9 kandidátů.

Další volby v tomto roce

Je to k nevíře, ale v říjnu budeme opět volit nové zastupitelstvo obce. Čtyři roky utekly jak voda a současní zastupitelé i se starostou, by měli skládat účty za své funkční období, zatímco my, občané a voliči, bychom měli jejich práci hodnotit. To je ovšem jen obecná představa. Ve skutečnosti oni nebudou mít komu skládat účty a my nebudeme nikoho hodnotit. A víte proč? Vážení spoluobčané, to proto, že téměř nikdo z vás nikdy nepřijde na zasedání zastupitelstva, které je vždy veřejné, ale obyčejně zcela bez veřejnosti. Starosta, ani zastupitelé nemají a ani nemohou mít patent na rozum, ale protože rozhodnout z titulu své funkce musí, použijí svou hlavu a své životní zkušenosti a to se nám voličům a občanům nemusí vždy zamlouvat. Potom je slyšet řeči o tom, že nemá cenu nic dělat, že si stejně všechno na úřadě rozhodnou sami a podle svého. Je to pravda, ale co mají dělat, když vy jim jinou alternativu nedáte? Přece, chci-li něco změnit, musím pro to něco udělat a mnohdy stačí jen chytřejší návrh řešení. Promiňte mi to naivní přirovnání, ale viděli jste někdy, že by někdo např. jenom tichým přihlížením postavil byt jen kozí chlívěk? To těžko. A přesně tak je to v naší (a bohužel nejen v naší) obci. Pasivita, nezáměr a spoléhání na jiné, kteří to mají přece na starosti, proto jsme si je zvolili do zastupitelstva, dali jsme jim důvěru a to stačí. Sami jistě cítíte, jak je to scestné a kontraproduktivní uvažování. Obec přece není těch zastupitelů nebo starosty, patří všem, kdo tu žijí. Ať totiž zvolíte toho nejpracovitějšího a nejrozumnějšího, vždycky se nakonec utluče o hromady problémů, bude-li na všechno sám. Všichni víme, že hospodářská krize značně okrájela i tak hubený rozpočet obce a s tím co je k dispozici, se záranky dělat nedají. Je zcela zbytečné dávat zastupitelstvu za vinu, že za uplynulé čtyři roky nesplnili to, či ono, ač to na počátku volebního

období slibovali. Jsou to taky jenom lidé, mají svá zaměstnání, rodiny a problémy. Když ještě dokázali dát kus svého času a práce obci, budiž jim za to čest a chvála, ne každý je ochoten udělat něco pro druhé. To, že v řadě případů se snaha a vůle nesečkala s úspěchem je celkem snadno pochopitelné, když víme, jaká je finanční situace ve státě a nebo jak jsou nesmyslně komplikovaně nastavené podmínky pro udělení dotací obcím. Kriticky je třeba říci, že ne všichni zastupitelé se stejně aktivně podíleli na práci zastupitelstva. Vždy a všude se najde někdo, kdo se raději veze, než by přiložil ruku k dílu. Dlužno ovšem dodat, že celá řada akcí z volebního programu byla úspěšně dokončena a dobře slouží celé obci. Není účelem tohoto článku uvádět konkrétní úspěchy, či prohry současného zastupitelstva, ale co bychom určitě neměli opomenout, je výrazný podíl žen na práci celého zastupitelstva. Tím vás jako voliče s blízcím se termínem voleb do nového zastupitelstva žádám, nezapomeňte na to, až budete vybírat své favority. Neudělejte prosím stejnou chybu jako současný premiér, který do své vlády nepřizval ani jednu ženu. Mimochodem Spolek žen je v naší obci nejaktivnější organizací, což o mnohém vypovídá, že páni hasiči a myslivci?

Ve dnech 15. a 16. října budeme zase po čtyřech letech volit své zástupce do vedení obce. Myslím, že ten, kdo se rozhodne tuto odpovědnost přijmout, zaslouží si naši úctu, protože, jak se říká, nese vlastní kůži na trh. Může počítat jen s tím, že po něm bude žádána práce, čas a téměř nic za to. Občas mu někdo i s gustem vynadá. Taková je moje osobní zkušenost. Přesto je vždycky lepší zastupitel z řad místních lidí, než v případě nezájmu dosazený úředník Ministerstva vnitra. Dnes ještě nikdo neví, kolik kandidátek bude zaregistrováno, ale alespoň ta jedna by být sestavena měla. Mým přáním je, aby se na vedení obce podílelo více mladých lidí. Ti by nepochybně vnesli do práce zastupitelstva nový pohled, který by lépe vyhovoval mladé nastupující generaci. Zastupitelem se může stát každý, kdo může volit, tedy kdo již dosáhl věku 18 let. Mladým lidem se musí dát příležitost. Kdysi ji někdo dal přece i nám a tak to v životě má být. Až tedy začnete o volbách uvažovat, nemyslete jen na ten svůj vlastní dvoreček, ale jako dobří hospodáři, na blaho celé obce.

Jaroslav Záveský

Kolektivní systém ASEKOL uděluje

196/27

Certifikát k Environmentálnímu vyúčtování za rok 2009

Obec Bačetín

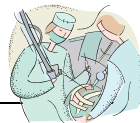
Přínos zpětného odběru a recyklace televizorů a počítačových monitorů pro životní prostředí:

Obec Bačetín	TV	Monitory	Celkem
Počet sebraných kusů za rok 2009	12	7	19
Úspora elektrická energie (MWh)	1,95	0,88	2,82
Úspora ropy (l)	34,68	21,35	56,03
Úspora primárních surovin (t)	116,76	9,73	126,49
Úspora vody (m ³)	8 940	5 299	14 239
Snížení produkce nebezpečného odpadu (t)	1,74	1,14	2,88
Snížení produkce skleníkových plynů (t CO _{2 ekv})	0,53	0,23	0,75

Sběr, doprava, demontáž a následné využití frakcí zpětného odběru televizí a počítačových monitorů představuje nezanedbatelný přínos pro životní prostředí a úsporu přírodních zdrojů. Díky zpětnému odběru jednoho kusu televize (resp. monitoru) například dojde:

- k úspoře elektrické energie ve výši 162,39 kWh (125,04 kWh u monitoru). **Stejně množství energie spotřebuje například 60 W žárovka svítící nepřetržitě 4 měsíce (3 měsíce u monitoru)** nebo je vytvořena manuální prací silného muže, usilovně pracujícího nepřetržitě půl roku 8 hodin denně.
- k úspoře energetických surovin; například se nemusí vytěžit 2,89 litru ropy (3,05 litru u monitoru) a 4,38 kg uhlí (2,86 kg u monitoru). **Stejně množství ropy se například spotřebuje k ujetí 22 km v osobním automobilu s běžnou spotřebou (23 km u monitoru). Stejně množství uhlí se spotřebuje pro jedno přiložení do kotle ústředního vytápění v běžném rodinném domě.**
- k úspoře primárních surovin, nevytěží se celkem 9,73 kilogramů primárních surovin (1,39 kg u monitoru), nejvíce písku, vápence a železa.
- k úspoře 745 litrů pitné vody (757 litrů u monitorů), čímž nevznikne stejné množství znečištěných odpadních vod. **Stejně množství vody je například spotřebováno při deseti sprchováních.**
- ke snížení produkce nebezpečných odpadů o 145 kilogramů (163 kilogramů u monitorů). **Stejně množství nebezpečného odpadu vyprodukuje za rok 36 domácností (41 domácností u monitorů).**
- ke snížení produkce skleníkových plynů, protože není vyprodukováno 44 kilogramů CO₂ ekv. (32,3 kilogramů u monitorů). **Stejně množství CO₂ vyprodukuje automobil, který ujede vzdálenost mezi Prahou a Ostravou.**

Nemocnice v Opočně (přetištěno z Orlického týdeníku)

V nemocnici se větrá oknem, okamžitě zavřít! Ne okno, ale tu nemocnici! Aneb hejtman konečně našel kladivo na opočenskou nemocnici.

Pokud sledujete kauzu opočenské nemocnice již déle, závěr prvního dějství se odehrával na krajské úrovni, kde se odpovědné osoby dušovaly, že tady o žádné zavírání nemocnice nejde, začíná se jednat, hledat řešení apod.

To bylo ještě před volbami. Nyní je již po volbách, ČSSD už nemá co ztratit, a věci nabraly rychlý spád.

V druhém dějství této nechutné frašky se ocitáme v kanceláři Krajské hygienické stanice, kde nechybí ani ředitel náhodské nemocnice Ing. Vávra, který projednával s pracovníky Krajské hygienické stanice výsledky měření, která probíhala v nemocnici v březnu a v dubnu (příloha č.1 – důležité zvýrazněno)

Jestli by se nenašlo v jejich zprávě něco, co by pomohlo opočenskou nemocnici odstřelit, a přitom by to vypadalo jako ochrana zdraví nebohých pacientů. A našlo se!

Hygienici si vzpomněli, že na operačním sále se větralo – považte – oknem, aby se personál nenadýchal narkozatičních plynů. Tento vzduch zvenčí prý nejenže způsobuje nákazu operovaným, ale navíc infikuje veškeré lékařské nástroje.

Budiž, s hygienickými předpisy nemá cenu se přít, od toho jsou tu povolanejší. (Zapomeňte na fakt, že takto se operuje desítky let, a že jiné nemocnice to nemají jinak) Žijeme ve stále sterilnějším světě a je třeba se přizpůsobit. Dobrá!

Pak je ovšem na hygienicích, aby jasně popsali nedostatky, stanovili lhůtu k nápravě a dali šanci nemocnici se novým podmínkám přizpůsobit. Nemocnice by si připravila projekt nové sterilní klimatizace a sjednala by nápravu.

Namísto toho se na tvářích hejtmana a ředitele náhodské nemocničního holdingu (který plní zdravotnické cíle pana hejtmana) rozlil úsměv, jak to čistě všechno ukončit.

Fensterovou metodou, tedy dlouhým pohledem z okna, se určila cena, která by měla dosáhnout až 20 mil. korun, což si jistě opočenská nemocnice nemůže dovolit, takže zavřít jí je vlastně úspora hned dvojnásobná. Ona taková zavřená nemocnice opravdu hodně ušetří. Ušetří se za platy zdravotníků, za nákup materiálu,

za platby vody a elektřiny, za údržbu budov i jízdy sanitek.

Ale proto nemocnice postavena nebyla.

Tu tady někdo postavil, aby bylo postaráno o lidi, když je jim nejhůř. Proto náš boj o naši nemocnici nemůžeme vzdát, to ať si v Hradci říkají co chtějí.

*Štěpán Jelínek
starosta Opočna*

Všechny vlaky a autobusy v Královéhradeckém kraji budou zapojeny do jednotného dopravního integrovaného systému IREDO

V neděli 13. června dochází k významným změnám v meziměstské autobusové a vlakové dopravě, která se dotkne celého území Královéhradeckého kraje. Do jednotného, neboli integrovaného dopravního systému budou nově zapojeni všichni dopravci zajišťující přepravu osob v kraji. Nastává tak sloučení všech dopravních služeb ve veřejné dopravě pod organizátora veřejné dopravy - společnost OREDO, která pro kraj tuto činnost vykonává. Smyslem organizace je pozitivní dopad na návaznost a celkovou vzájemnou provázanost autobusových a vlakových spojů v Královéhradeckém kraji.

Systém IREDO, neboli Integrovaná REGIONÁLNÍ DOPRAVA, byl prvně zaveden v roce 2005 na Broumovsku a Hronovsku, od roku 2006 na Rychnovsku a ve východní části Hradecka. V roce 2008 na Červenokostelecku. V současnosti pracuje přibližně na 40% území kraje.

Pojďme si prohlédnout výhody, které integrovaná doprava a její rozšíření občanům nabízí.

Přestupy bez dalšího placení

Od 13. června bude možné cestovat na jednu jízdenku po celém území Královéhradeckého kraje. Ta bude platná ve všech autobusech a vlacích na území regionu. I když budete muset přestupovat, již v místě odjezdu si zakoupíte jízdenku až do cíle vaší cesty. Rozhodující není ani to, zda budete přestupovat z autobusu na vlak nebo obráceně. Do systému IREDO jsou také zapojeni i oba drážní dopravci. Společnost VIAMONT a.s. a České dráhy a.s. České dráhy jako jediné nabízejí souběžně s tarifem IREDO také svůj vlastní tarif.

Vzájemná provázanost autobusů a vlaků v uzlových bodech a doprava v taktu

Samotný pojem „integrace“ má svůj původ v latině. Vyjadřuje spojitost nebo úplnost. A ani ve spojení s dopravou není význam tohoto slova jiný. Integrace dopravy a nejen té regionální, je reakcí na poptávku zástupců Kraje. Vzhledem k tomu, že Kraj dopravní obslužnost platí, má zájem na úsporné, ale i efektivní veřejné dopravě. Na straně druhé reflektuje zájem občanů, cestujících, pro které je cestování autobusem nebo vlakem důležité. Celkem přirozeně jdou požadavky těchto dvou skupin proti sobě. Nabídka veřejné dopravy v systému IREDO nebude nikdy schopna nabídnout podmínky cestování, které

se vyrovnají cestě osobním automobilem (odjezd a příjezd přímo od domu, být naprostým pánem svého času).

Ano, autobus nebo vlak na vás nepočká, zdržíte-li se v práci. Taktéž v nich nepojede sami a možná budete nuceni i přestupovat. Ale cílem autorů dopravního systému, společnosti OREDO, je snaha o maximální provázanost jízdních řádů s důrazem na návaznost spojů, na které je nutno v uzlových bodech přestoupit. S tím souvisí i plánování dopravy v tak zvaném taktu, kdy jsou odjezdy autobusu nebo vlaku, v systému IREDO, z dané zastávky, naplánovány v opakujícím se intervalu. Například každou druhou minutu po celé (5:02, 6:02, 7:02). Pro cestujícího to znamená, že nemusí nosit v hlavě obsáhlé tabulky jízdních řádů a i přesto ví, kdy spoj ze zastávky odjíždí.

Chytré nasazení menších autobusů se odrazí ve zvýšení spojů

Snad posledním doposavad nezmiňným rysem systému IREDO je zvýšení počtu spojů v dopoledních a večerních hodinách a o víkendech. Tento krok se však nemůže obejít bez odezvy v podobě nasazení menších autobusů. Zajištění dopravy v těchto málo frekventovaných časech velkými autobusy by nebylo ekonomické a takto postavený systém by se jistě po pár měsících provozu zhroutil. Do systému IREDO budou tedy nově ve větší míře nasazovány (samozřejmě tam, kde to je vhodné) vedle velkých autobusů i jejich menší „bráškové“. Ti se svou nižší spotřebou a nižší pořizovací cenou uspoří prostředky na provoz spojů v dopoledních a večerních hodinách. Snahou společnosti OREDO je zajistit provoz autobusů a vlaků až do 23 hodiny.

Pod pokličkou

Výše jsme se věnovali mnoha změnám v komfortu cestování z hlediska cestujících a jejich podrobnému vysvětlení. Integrace regionální dopravy na celém území Královéhradeckého kraje je ale náročným procesem, který má své nemalé nároky na autobusové a drážní dopravce zapojené do systému. Přškolení řidičů a personálu na pokladnách, úprava odbavovacích systémů, provedení změn v plánování turnusů pro řidiče, ale i zajištění výlepu nových jízdních řádů a tarifních map IREDO. Je toho zkrátka spousta, co se musí udělat, aby se v neděli 13. června 2010 rozběhl nový systém naplno.

Jen stalý vývoj může zaručit dlouhodobý úspěch

Věříme, že po možných počátečních nedorozuměních, které se asi nevyhnou žádné změně, bude systém IREDO – integrovaná regionální doprava Královéhradeckého kraje – dobře plnit svůj účel, tedy sloužit cestujícím a reflektovat jejich měnící se potřeby v cestování veřejnými dopravními prostředky.

Dispozice klášterního areálu

Pokračování bakalářské práce paní Bc. Pavlína Haurové (Marešové)

Mniši se tedy usadili na břehu říčky Dědiny, v místě vyhovujícím řádovým předpisům. Cisterciáci byli vynikajícími organizátory zemědělské výroby, což dokazovali i při kolonizaci pod Orlickými horami. Zároveň dobře ovládali odvodňování bažinaté půdy, a proto vystavěli v okolí kláštera rybníční síť. Budovy kláštera se pravděpodobně vyskytovaly na terénně vystouplém a nepravidelně pětiúhelném platu, které je respektované novější zástavbou. Toto plato vystupuje dva až dvaapůl metru nad klidovou hladinu říčky Dědiny a jeho jihozápadní a jižní okraj ohraničoval do závěru 18. století rozlehlý rybník, který na otisku stabilního katastru figuruje pod názvem Klášterský rybník. Rybníkářství na zboží cisterciáků je doloženo roku 1378, zde zmínka o Klášterském rybníku ještě chybí, ale v soupise rybníků na svatopolském panství z roku 1533 je již spolu s třinácti dalšími rybníky uveden. Rybníky v bezprostřední blízkosti areálu, na kterém byl klášter postaven, měly nejen hospodářský význam, ale také strategický. Území kláštera se tímto způsobem stalo ostrovem a bylo přirozeně chráněno proti možným útokům zvenčí.

Vnitřní členění klášterního areálu není přesně známo. Již od minulého století však byly zachycovány zprávy o nálezech zbytků staveb a pohřebišť, které umožňují lokalizovat jádro bývalého konventu do severovýchodní části plata a do míst dnešních usedlostí, která mají čísla popisná jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest a 21. Rovněž dnešní kostelík sv. Jana Křtitele z 16. století stojí podle tradice v místech bývalého konventu. Je otázkou, zda jej lze spolehlivě ztotožnit s opatským kostelíkem sv. Jana Křtitele, který stával u prelatury a který se uvádí v urbáři z roku 1598. V témže urbáři se ještě hovoří o dvoře v klášterní ohradě. Bohužel se ze zápisu nedá určit jejich bližší umístění.

Majetková držba a kolonizace kláštera

Svaté Pole zřejmě představovalo jednu z nejchudších mužských cisterciáckých filií v Čechách. V opatství mohli působit jak řeholníci německého původu, tak také rodilí Češi.

Na základě výčtů zboží z doby po zániku kláštera je možné poměrně nevelký rozsah dominia rekonstruovat. Do západní skupiny zboží patřily Libřice s farou, Jílovice, Vysoký Újezd s farou, Městec, Očelice s dvorem, Ostašovice, část Lična a rozsáhlé lesy. Do východní skupiny zasahující

do nitra Orlických hor náleželo Dobré s farou, Hlinné, Bačetín, Kounov, Sudín, Deštné s farou a opět rozsáhlé lesy. Jaroslav Láska předpokládá více lokalit, které byly součástí klášterního zboží. Především se jedná o Mnichovou a Lomy, které ležely v blízkosti klášterních statků u farní vsi Dobré. V klášterní držbě je také uvedena zahrada v Hradci Králové pravděpodobně ležící na Mýtském předměstí mezi kostelem sv. Martina a řekou Labem. Z výše uvedeného plyne, že většina pozemkového majetku Svatého Pole se rozkládala v dolní části kraje, v širším Opočensku. Nejspíše v první polovině 14. století vznikla cesta, která spojovala klášter s jeho horskými majetky a která procházela Bačetiňem. Komunikaci patrně založili cisterciáci v souvislosti s klášterní kolonizací deštnského újezdu. Ve své studii Jaroslav Láska přikládá cisterciáckým mnichům značný vliv na toto osídlování podhůří Orlických hor a rovněž na oblasti širšího Opočenska. Kateřina Charvátová vzhledem k analogiím s jinými cisterciáckými kláštery, nehodnotí roli bílých mnichů jako kolonizátorů tak vysoko.

Svatopolští opati drželi ve 14. a 15. století patronátní právo ke kostelům ve Vysokém Újezdu, Libřicích, Dobrém a Deštném. Pouze ve farním kostele v Dobrém vykonávali funkce farářů svatopolští cisterciáci. Do ostatních kostelů opati uváděli faráře světské. Farní kostel v obci Dobré, vzhledem k jeho blízké poloze, s největší pravděpodobností navštěvovali poddaní z Bačetiňna. Zároveň řeholník sídlící na doberské faře dohlížel na celou východní část klášterních majetků, do které, jak jsem již zmiňovala, patřil Bačetín, stejně jako Kounov, Sudín, Hlinné a Osečnice.

Ekonomika kláštera

Ekonomika opatství vycházela, jak z rentového, tak i z režijního hospodářství. Důležitější část příjmů tvořila patrně renta placená poddanými klášterních vsí. Existovaly ovšem také robotní povinnosti poddaných. Na panstvích cisterciáckých opatství se robota obvykle týkala objemově náročných prací, jakými byly žně či stavební činnosti.

Můžeme tedy předpokládat, že poddaní měli robotní povinnost stavět již výše zmíněnou cestu přes Bačetín. Z výčtu klášterního majetku je také známo, že ke zboží kláštera Svaté Pole patřila mimo jiné i obec Kounov, ležící v bezprostřední blízkosti obce Bačetín. Podle některých historiků se v katastru Kounova nacházela dvě opevněná místa se strážní funkcí, která souvisela s kolonizační činností svatopolského kláštera při horním toku Zlatého potoka. Pokud by tato hypotéza byla pravdivá, dalo by se

předpokládat, že poddaní Bačetína plnili svoji robotní povinnost právě na stavbách těchto strážných míst. Dále mohli chodit do vzdálenějších částí opatství, a to například kopat příkopy chránící hospodářské dvory či vykonávat práce spojené s výstavbou a udržováním rybníků. Velký důraz kladený na rybníkářství svatopolskými cisterciáky do jisté míry potvrzují i pozdější zprávy o početných rybnících, jež se v okolí Svatého Pole nacházely. Jak jsem již uvedla výše, vůbec první zmínka o této hospodářské činnosti na klášterním zboží pochází z roku 1378. Nachází se v zápisu o opatření opatství ve Svatém Poli, zapsaném v kodexu Kapitulního archivu v Praze. Toto opatření se týká výsledku vizitace, kterou prováděl pro svatopolský klášter opat hradištský, neboť byl podle statut cisterciáckého řádu „otcem opatem“, totiž opatem toho kláštera, z něhož byla vyslána osada k založení nově vznikajícího Svatého Pole. Během zmiňované vizitace bylo nařízeno bratru Petru z Holohlav, aby poslušně spravoval a řídil klášterní dvůr v Očelicích a to s výjimkou velkých pracovních čet, které tam byly vyslány ke zvětšení příkopů sloužících společným rybníkům. Další upřesňující zprávy o rybníkářství na državách svatopolských cisterciáků pocházejí ze zápisu v zemských deskách z roku 1533. Zde je uvedeno celkem 13 rybníků mezi nimiž i dva u Dobrého. Vzhledem k tomu, že se Bačetín nachází velmi blízko farní vsi Dobré, a patřil s ní a několika dalšími osadami k odlehlému klášternímu újezdu, je účast poddaných ze všech těchto vsí na náročných stavbách, jakými rybníky v dané době bezpochyby byly, velmi pravděpodobná.

Zánik kláštera Svaté Pole

Pokud jsou úvahy o pánech z Dobrušky a Opočna jako zakladatelích Svatého Pole správné, mohl být posledním představitelem zakladatelského rodu proslulý Jan Městecký z Opočna, přední osobnost východočeské katolické šlechty v době husitských válek. Tuto myšlenku podporuje zvýšená aktivita husitů právě v této oblasti. Jan Městecký pro ně představoval úhlavního nepřítele. Rovněž skutečnost, že na hoře Oreb u blízkých Třebechovic bylo shromaždiště východočeských husitů, kteří při svém tažení v dubnu 1420 dobyli mateřské opatství zdejšího konventu, naznačovala blížící se konec existence kláštera Svaté Pole. Tento konec skutečně přišel, a to v roce 1420, poté, co opatství padlo do rukou již zmíněných husitů. Předpokládá se, že jej přepadli Hradečtí spolu s orebity, kteří klášter dobyli a zapálili. Bohužel byl zcela zničen klášterní archiv a klášterní život se pak do zdí poničeného opatství již nikdy nevrátil.

Po pádu kláštera se majetek opatství dostal do světských rukou. Zboží kláštera po vypálení připadlo právem válečného vítězství orebskému vůdci Aleši Vřešťovskému z Rýzemburka.

Aleš Vřešťovský byl téměř celým svým životem spojen s husitskými válkami. Již v roce 1420, se postavil do čela lidu sebraného v okolí Kunětické Hory a téhož roku dobyl lstí Hradec Králové. Aleš byl potom zvolen hradeckým hejtmanem spolu s Benešem Mokrovouským z Hustiřan. Roku 1423 přistoupil s několika hejtmany k vojenskému řádu Jana Žižky z Trocnova, po jehož smrti se stal prakticky nejvyšším vůdcem orebských polních vojsk. Vrcholem jeho vzestupu byl rok 1433, kdy byl Aleš zvolen zemským správcem, jenž suploval funkci krále.

Po osudové bitvě u Lipan 30. května 1434 byl Aleš na sněmu v Praze opět zvolen do dalšího funkčního období zemského správce a poté zůstal tímto správcem až do následujícího sněmu, svolaného na 1. červenec 1436 do Jihlavy. 5. července byl císař Zikmund na jihlavském náměstí slavnostně přijat za českého krále, neboť slíbil zachování kompaktnosti.

Pálení čarodějnic aneb vyženeme „Zlobu a nenávist z vesnice“

Ti z vás, kteří se pálení čarodějnic zúčastnili, si teď asi řeknou, že o „Zlobě a závisti“ tam nakonec nebyla vůbec řeč. A mají pravdu... To se stane tak, když návrh plakátu a pozvánky připravujete měsíc dopředu v době, kdy máte jen mlhavé obrysy toho, co se bude dít.

První myšlenka byla nacytat během průvodu do čarodějnice všechnu „Zlobu a závist“ ve vesnici, a s pomocí dětí, které se rodí s čistou duší, ji pak upálit, aby byl celý rok klid.... Hlavně jsme se chtěli vyhnout složitému vysvětlování našim zvědavým ratolestem, kdo vlastně čarodějnice jsou a proč se upalují. Já si většinou při vysvětlování složitých témat vymýšlím a kroužím okolo daného tématu, ale v tomto případě jsem věděla, že na skutečnosti středověkých praktik prostě žádnou báchorku nevymyslím.....

Začala jsem na internetu shánět nějaká použitelná slovní spojení a věty k přípravě proslovu o Filipojakubské noci. Dostala jsem se přitom až k mučícím metodám inkvizitorů a dvě noci se mi o tom zdálo. Znovu jsem tedy zavrhl rekonstrukci upalování čarodějnic a sesmolila jsem proslov k prvnímu tématu o „Zlobě a závisti“. Poslala jsem to k Pumrům na korekci, aby si pan páter připravil dostatečně v předstihu svoji roli.

Odpověděla mi Gabča ve smyslu, že právě čte „Kladivo na čarodějnice“ a pošle svůj návrh. Knihu jsem nikdy nečetla, a ani se k tomu nechystám, ale před její odvahou ji dočíst dokonce smekám (film si prý už ale klidně nechá ujít.....). Poslala mi krásný materiál vypsany z této knihy a já ho jen poskládala do vět. Den předem se celý náš realizační tým sešel, abychom společně vytvořili čarodějnici. Na generálky si nepotrpíme, a tak jsme si jen řekli představy o tom, jak by to druhý den mělo vypadat.

V podvečer 30.4. jsme se všichni sešli u Ouřadu pana starosty (prostě pod hodinami u autobusové zastávky a chudý páter Dalibor přednesl úvodní proslov před procesím. Jeho plamenná řeč poplašila i koně, a proto musel svůj projev přečíst kvapem. V průvodu se sešla kupa malých i velkých čarodějů, černokněžníků a čarodějnic. Koníka to s námi moc nebavilo, a tak nasadil ostřejší tempo. U Rotundy jsme byli za chvíli. Protože se ještě nesmrákal, a zapálit oheň za úplného světla se nám zdálo škoda, Luboš s Dášou ochotně vozili děti v povozu. Ze strany dětí byl veliký zájem. Vzhledem k tomu, že nebylo kam spěchat, otočili se několikrát.

Pak už přišel na řadu samotný akt křížového výsledku. Kati připravili čarodějnici na hranici a páter se jal zahájit obžalobu. V křížovém výsledku jsem se do toho přidala já, co by d'áblův advokát, a chabým způsobem jsem se snažila tu nebožačku obhájit.

Leč nepovedlo se. Inkvizitor odhalil signum diabolicum – neboli znamení – v podobě bradavice na nose. Davem se mělo v tu chvíli ozvat „Upálit!“, jenže na to kompars zapomněl. Ač obhájce, paradoxně jsem musela toto slovo vykřiknout já jako první.... Děti se toho rychle chytly a zastavit je ve skandování byl nelehký úkol.

Pak už se kati a páter pustili do zapalování hranice loučemi. Bylo to docela složité, protože hořlavá náplň z krabic v noci zmokla a nějak nám to nechtělo chytnout. Nakonec se to přece jen podařilo a musím uznat se slzou v oku, že hořela krásně. Dětičky se bavily, dospělí je hlídali, aby nechodili blízko k ohni, na druhém ohništi si společně opékali buřtíky, a když dospělým došlo lahvové, našli si způsob, jak mít točené....

Při zpětném přemýšlení o tom, jaká ta akce byla, ve mně převládá názor, že to byl klidný, nehektický, neuspěchaný večer, kde si děti pohrály ve velké partě a dospělí se sešli na pokec. Hlavní je, že se sejdeme, a pod jakou záminkou, to je vlastně jedno.....

PS: Kluci se mě samozřejmě ptali, co jsou čarodějnice. Řekla jsem jim pravdu. Kuba si to v hlavičce rozdělil na dva druhy čarodějnic. Na ty chudáky ženské, které sbíraly bylinky a pomáhaly léčit lidi alternativní

medicinou. Za ty teď pálíme ohně. Abychom nezapomněli, jak k nim kdysi byli lidé krutí, hrajeme divadlo. No a další druh jsou ty opravdovské čarodějnice, které kradou zlobivé děti, které nechtějí po Večerníčku spát...

Gábina Prýmsová

9. ročník Cykloglacensis 2010

V pátek 21.5. 2010 vyrazilo 18 cyklistických nadšenců z Bačětína a okolí, jako reprezentanti DSO region Orlické hory, k polským přátelům do Starého Gieraltowa, aby společně s ostatními cykloturisty z polského a českého příhraničí otevřeli cykloturistickou sezónu. Vzhledem k tomu, že cíl byl tentokrát až v oblasti Kralického Sněžniku, byl profil tratě opravdu náročný. Počasí nepřálo a tak po výjezdu na Šerlich nás provázal až do Orlického Záhoří prudký déšť. Tam jsme se trochu dali dohromady (hlavně díky teplé polévce a grogu) a po rozloučení se čtyřmi kolegy, kteří nechtěli riskovat nachlazení a vrátili se domů, pokračovalo zbylých čtrnáct cyklistů směrem na Klodzkou Bystrzycy.

Další zkouška pro bačetiňský peleton čekala za vesnicí Idzikow, za níž následoval výživný, pětikilometrový kopec s takřka pětisetmetrovým převýšením. Ten jsme vyjeli asi tak do tří čtvrtin a pak poctivě kola vytlačili. Přes několik objížděk jsme asi kole třetí hodiny odpoledne dorazili do cíle. Tam se nás sjelo asi třista cyklistů jak z Česka, tak i z Polska. Poláci to tentokrát měli perfektně zvládnuté a to ubytování i stravování.

Protože jsme měli všichni promočené boty, přišel jeden koumák na to, že je lze vysušit v mikrovlnce nebo v pečící troubě. Fungovalo to dobře.

Po náročném dni i večer jsme druhý den, asi kolem deváté vyjeli a přes Polanici, Dušníky a Čihalku, celkem v pohodě, dojeli domů. Tam a zpět jsme najeli asi 170 km, poznali krásnou krajinu a těšíme se již na další ročník, tentokrát s cílem v našem regionu.

J.H.

Jarní špacír 8. května

V počtu 23 lidí a psa jsme již tradičně vyrazili na jarní špacír. Pršelo. Jen jsme však společně dorazili auty do Nového Města nad Metují, přestalo. Z náměstí jsme sešli po schodech kolem skal a řeky Metuje na Pavlátovu louku. Pokračovali jsme podél lesa až na Sendraž. Zde jsme se postavili na malé občerstvení v místní hasičské zbrojnici, kde na nás čekal už pan starosta, který tam dorazil na kole. Neopoměl si převléknout cyklistické tričko za turistické! Po vyšlápnutí kopce nás čekala odměna. Kdo netrpěl závratí, vystoupal do nejvyššího patra rozhledny, odkud se mohl kochat výhledem do širokého okolí. Ze Sendraže jsme sestoupili do pekelského údolí a podél řeky Metuje jsme se vrátili na novoměstské náměstí. Počasí nám přálo, byl to fajn strávený den v přírodě s vůní přicházejícího jara. Děkujeme panu Stodůlkovi, že výlet opět perfektně zorganizoval.

Lenka Bednářová

Dětský den aneb cesta deštným pralesem

5. června jsme oslavili Mezinárodní den dětí malou procházkou, která byla okořeněná pohádkovými stanovišti, na kterých děti musely splnit lehké úkoly. Vycházelo se od Rotundy směrem na Čihadlo a pak dál do lesa.

Při své cestě děti mimo jiné narazily na víly, Jenička s Mařenkou, loupežníky, chudého pocestného alias navigátora GPS a nakonec je čekali pralesní muži.

Úkoly byly vážně lehké. Na prvním stanovišti děti skládaly puzzlíky. Dále se trefovaly kamínky do kuřátek, namalovaly obrázek pohádkové postavy na svoji kartičku nebo poznávaly podle chuti sůl, cukr, granko a ti větší ještě skořici. V lese přeručkovaly potůček po lanech a také se tam nesměly ztratit – někdo nám během týdne otrhal mašličky ze stromů. Nakonec musely vyšplhat

nebo se zhoupnout na laně. Za každý úkol dostaly odměnu. U Jenička s Mařenkou marně hledaly perníček. To víte, poslední dobou Jenička s Mařenkou babka pořád ládovala perníčkem, tak toho měli plné zuby a radši v konkurenční pekárně u Vymetálek upekli makové, povidlové, ovocné a tvarohové koláčky.

A proč vlastně „Cesta deštným pralesem“? Na letošní ubřečené jaro se přece nedá zapomenout. Umíte si tedy představit, že nám vydatné deště značně podmáčely terén a trasa se musela zkrátit. I když na samotnou akci krásně svítilo sluníčko, bylo venku jako v prádelně...

A snad proto se sešlo pouze 27 dětí s rodiči, kteří se na procházku vydali a užili si to. Však taky odměna stála za to. Hlavním úkolem bylo z cesty přinést šišku. Za ni dostali v cíli krásně nazdobenou palačinku s marmeládou a šlehačkou. Orošení rodiče se osvěžili orošeným püllitrem a ztracenou energii dohnali vypečenou klobáskou.

Při tomto odpočinku se pak všichni zabavili střílením z praku, který dovezl Martin Hadvich. Zcela jsme tomu propadli a velice nás hra bavila. Prak ovládaly i děti, takže zábava vskutku pro celou rodinu.

Naše organizační parta se opět dost pobavila, tentokrát však i na můj účet. Jednak mě v oblečení Mařenky pasovali do modelky, která stála předlohou proletářky na staré stokoruně, jen ta otep obilí mi chyběla a nakonec se se mnou ulomila větev při šplhání u pralesních mužíků. Stejně ji určitě nařízli, aby nemuseli šplhat nahoru a lano odvazovat.

Proto naše nadšení pro pořádání akcí pro děti neupadá, neb za úspěch považujeme to, když se sejde více dětí než je po cestě stanovišť

My se už teď těšíme a chystáme na „Stezku odvahy“. Pokud máte zájem se zapojit, tak neváhejte a prostě se komukoliv z nás ozvěte. Všichni jste vítáni, a pokud se necítíte na to, dělat ze sebe šaška před ostatními, tak se prostě jen zúčastněte a přijďte. Když máme pro koho, tak ty šašky děláme rádi!!!

Gábina Prymusová

Výlet rodičů s dětmi

Spolek žen v Bačetiňě uspořádal dne 19.6.2010 výlet do středověké vesnice Botanicus v Ostré u Lysé nad Labem. Měli jsme možnost shlédnout „Pohádkový festival“, středověkou vesnici a bylinkovou zahradu. Děti měly možnost vyrobit si svíčku, mýdlo, umotat provaz, či narýžovat zlato. V Poděbradech jsme se svezli po Labi parníkem, což byl pro mnohé nevšední zážitek. Všichni jsme se vrátili příjemně unaveni a věříme, že to nebyl výlet poslední.

Úspěch žákyně Michaely Kratochvílové

Žákyně 6. třídy ZŠ Komenského v Novém Městě nad Metují Michaela Kratochvílová z Bačetína obsadila krásné druhé místo v celostátní soutěži „Mladí fotografují památky“. Ocenění převzala ve Španělském sále Pražského hradu.

**Gratulujeme k tomuto významnému ocenění
a přejeme hodně dalších úspěchů!**

Rozhovor s Michaelou Kratochvílovou

Kdo tě k fotografování přivedl?

K fotografování mě přivedla paní učitelka Soňa Novotná ze ZŠ Komenského v Novém Městě nad Metují, která vede fotografický kroužek. Nejvíce fotografických poznatků jsem získala během víkendů, které tato paní učitelka organizuje.

Jak dlouho fotografuješ?

Fotografuji od čtvrté třídy ZŠ.

Co fotografuješ nejraději?

Přírodu.

Jakou značku fotoaparátu používáš?

Olympus E 450. Tento fotoaparát jsem získala jako cenu za vyluštění výherní křížovky.

Chtěla by ses věnovat fotografování profesionálně?

To je ještě daleko, to nevím.

Je to tvůj jediný koníček?

Není, ještě mě baví florbal.

Pozvánka

V pátek, 16.7.2010, proběhla v zasedací místnosti OÚ v Bačetíně malá slavnost, kterou byla zahájena výstava fotografií sl. Michaely Kratochvílové. Pro širokou veřejnost bude otevřena v úřední hodiny od 19.7. do konce srpna 2010. Všichni jste srdečně zváni!

Rybářské závody

29.05.2010 bylo po dlouhé době pěkné ráno bez deště. To ráno se již některé děti z Bačetína a okolí nemohly dočkat, až budou moci vyrazit k rybníku na závody, které již tradičně pořádal pan ing. Pochobradský.

Malí rybáři si vylosovali čísla stanovišť a začali rozbalovat s tatínky rybářské náčiní.

V poločase proběhla vědomostní soutěž, občerstvení v podobě opékání vuřtů a popíjení limonády. Účastníci si vylosovali nová stanoviště a pustili se do druhé části závodu. Panovala přátelská atmosféra, všichni se dobře bavili, děti i dospělí.

Na závěr nastalo sčítání výsledků a bohaté odměňování.

Zeptala jsem se Vojty Hadvicha – vítěze letošních závodů na jeho zážitky:

„Ráno sem se zapomněl a utíkal za tátou ještě s rohlíkem v ruce. Hodně jsem se těšil. Jako první rybu jsem chytnul okouna 16 cm a tři kapry. Dohromady 120 cm ryb.“

Uhád jsem všechny zvířátka (ve vědomostní soutěži). Nejvíc se mi líbilo chytání ryb a diplom, který jsem odnes do školy, visí v jídelně na zdi.“

Děkujeme panu ing. Pochobradskému a jeho rodině za pořádání této akce, která lidem umožňuje trávit společně den s rodinou, přáteli a sousedy.

Gabriela Purmová

Sraz SUBARU Libero

V minulém Bačetínském zpravodaji jsem psala o setkání vyznavačů aut značky SUBARU Libero - dnes bude další článek o jarním setkání opět u nás v Orlických horách. Setkání se konalo 23. - 25. dubna 2010 v Deštném na chatě Jedlová, setkání bylo opět třídenní.

V pátek odpoledne se konala prezentace posádek a uvítací večer s prima večerí a trochou seznámení. Zúčastnily se opět posádky ze Slovenska a Německa.

V sobotu po snídani proběhlo sportovní - opět - zábavné dopoledne. Po vydatném obědě se všechna autíčka vydala na s p a n i l o u jízdu z Deštného do Jaroměře Josefova do vojenské pevnosti - i několik občanů naší vesnice zamávalo všem 18ti posádkám a docela bylo i nadšení vidět tolik krásných autíček v koloně. Z prohlídky pevnosti naopak nebylo žádné nadšení. Ještě v podvečer se několik posádek zastavilo shlédnout sbírku stabilních motorů pana Petra v Mělčanech, která se líbila samozřejmě všem mužům. Pak se všechna auta seřadila na parkovišti Grafitecu, kde vznikla fotka pro nový kalendář SUBARU Libero 2011. Večer na chatě proběhla dražba věcí darovaných účastníky - týkajících se aut Libero, dále k poslechu hrála kapela Libero-band složená z účastníků setkání.

V nedělní dopoledne se na přání všech odjelo do osady Pstružná v Polsku kde si každý ulovil pstruha, kterého mu upekli. Samozřejmě tento

zábavný rybolov byl opět bez chyby. Tímto bylo zakončeno jarní setkání a po obědě se posádky rozloučily a odjely ke svým domovům,

A ještě malý dodatek - přečtete si kousek textu písničky, kterou otextoval Bohouš Klamta.

Takovýhle autíčko, s kterým jezdíme
to přeci nesmí chybět v žádné rodině,
i když často stávkuje, máme ho rádi,
s bočním větrem na silnici stále dovádí.

R. SUBARU-LIBERO to je vášeň má
na cestách mě provází, překážky nezná.

Jiřina Klamtová

Co se děje v létě v Orlických horách a Podorlicku

Cestovní agentura Orlické hory a Podorlicko připravila pro obyvatele regionu a turisty několik nevšedních zážitků. Až čtyři dny v týdnu můžete cestovat za krásami a zajímavostmi, které jen tak běžně v nabídce nenajdete.

Každou červencovou a srpnovou neděli je pro děti nachystáno pohádkové putování. Udělejte si neděli sami pro sebe a pošlete vaše děti s námi prožít pohádkový den. Uvidí říši skřítků, vykoupu se s vodníkem Broumarem a stanou se účastníky pohádkového odpoledne na tábořišti Vochtánka.

Co musíte udělat? Zvednout telefon, zavolat na bezplatnou linku 800 10 15 20, nahlásit termín výletu, jméno a věk dítěte a místo odkud bude nastupovat.

Naši dispečeři Vám řeknou, aby si Vaše ratolest vzala plavky, ručník a malé pití. Vy jí potom celý den nevidíte.

Místa nástupu: Letohrad, Žamberk, Kunvald, Rokytnice, Pěčín, Javornice, Rychnov, Solnice, Dobruška, Opočno

Cena: 230,- Kč (celodenní dozor, soutěžní kartičky, vstup na koupaliště, 2x jídlo + pití)

Věk: od 4 let dle samostatnosti dítěte a uvážení rodičů

Pokud dáte dohromady celou skupinu – tj. 14 dětí, přijedeme pro Vás i na místo mimo jízdní řád! **DOPRAVA ZDARMA!!!**

Pro milovníky tradic a řemesel jsou zde prázdninové čtvrtky. Tuhle něco ochutnám, támhle zkusím něco vyrobit. Na vlastní oči, nosy i pusy vyzkoušíte produkty mistrů řemesel z Orlických hor a Podorlicka. Čekají Vás nevšední exkurze v pražírně kávy, kovolitectví, pivovaru. Navštívíte muzeum železnice a nádherné autentické dílny.

Výlet je určen pro 14 osob, pro které přijedeme kamkoliv po regionu včetně Hradce Králové a Pardubic. Doprava je také do určitého počtu kilometrů zdarma

Cena: 349,- Kč (exkurze pražírna kávy + ochutnávka, exkurze kovolitectví + dárek, exkurze pivovar s obědem a ochutnávku, prohlídka muzea železnice, ochutnávka medoviny, exkurze dílny + nápoj, průvodce)

Tím ale nekončíme, dále pro Vás připravujeme výlet pro milovníky vojenské historie. Kam až dojely tanky? Střílelo se? To vše a mnohem více ze zákulisí války v česko-polském příhraničí si vyzkoušíte na vlastní kůži v bojovém vozidle s kusem žvance z polní kuchyně **každé prázdninové úterý.**

Jste zatvrzelí sportovci? Je libo naučit se na bruslích? Nebo se projet na kolech po nově upravených cyklostezkách? To vše a mnohem více nabízí ve svém království Orlická cyklo a inline královna. Společně navštívíme jedno z nejimpozantnějších muzeí v regionu – jak jinak než to řemesel v Letohradě a dále již budeme pokračovat **sportovním výkonům vstříc – o červencových a srpnových sobotách.**

Celý projekt podpořil Královéhradecký kraj!

Všechny informace:

Cestovní agentura Orlické hory a Podorlicko

Panská 1492

516 01 Rychnov nad Kněžnou

494 322 052, 774 125 014

sutova@dsohp.cz

Ahoj školko, škola volá!

Letošní deštivé jaro nebylo příjemné nikomu, obzvláště pak dětem. Snažili jsme se jim zpestřit tyto smutné dny jak to šlo. Všem chybělo sluníčko a volný pohyb na zahradě. Těšily se na hromadu nového písku, jehož navážení, počátkem května, mohly sledovat, opět kvůli dešti, jen z okna. Věřte nebo nevěřte, ale poprvé si s ním pohrály až v polovině června. 13. května v obci vypnuli elektrický proud. Abychom nemuseli omezovat provoz školy, ujeli jsme s dětmi do ZOO ve Dvoře Králové. A udělali jsme dobře, protože se nám podařilo ujet i dešti. První z řady výletů mezi zvířátka se již tradičně vydařil. Následoval koncert, mimo jiné velice precizně připravený, na který nás pozvala ZUŠ z Dobrušky. Nejvíce oceňované vystoupení mladých bubeníků pro nás žáci ještě jednou zopakovali venku na chodníku a budili tím zaslouženou pozornost kolemjdoucích. Dalším výletem, respektive exkurzí, byla návštěva profesionálních hasičů v Dobrušce. Čtyři z nich se nám plně věnovali a vzbudili, především u chlapců, kterých máme v tomto školním roce dvě třetiny, nebývalý zájem o toto povolání. Zážitky to byly opravdu silné, navíc korunované zakoupením repliky skutečného nejmodernějšího, velkého hasičského auta v místní prodejně hraček. Za pár dní jsme se vypravili znovu do Dobrušky, tentokrát na závěrečné vystoupení mladých tanečnic. Tady si více užívala děvčata, ale i chlapci dokázali ocenit temperamentní tance a krásné oblečení vystupujících. Naše výletování vyvrcholilo 1. června zájezdem do muzea stavebnice MERKUR v Polici nad Metují. Děti se nemohly nabažít pohyblivých vláček a úžasných výtvorů – lodě, letadla, důlní rypadlo, Ruské kolo nebo velkolepé „Ocelové město“ postavené podle předlohy z románu J.Verna. To vše z drobných ocelových součástek, šroubků a matic této unikátní stavebnice, kterou mnozí z nás znají ze svého mládí. V závěru prohlídky na děti čekaly dva stoly plné materiálu ke stavění. Tam by vydržely asi hodně dlouho, ale bohužel, stejný nápad jak takto pěkně oslavit Mezinárodní den dětí jsme neměli jen my. Museli jsme uvolnit místo dalším zájemcům. S prázdnou jsme ale neodjeli. Po dlouhém vybírání s námi domů odcestovala stavebnice traktorů. To bylo slávy! Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Novém Městě nad Metují. Nejprve se děti proběhly a prohlédly si zámeckou zahradu, potom jsme navštívili výstavu dětských kočárků a hraček a nevynechali jsme ani prohlídku samotného zámku. Sympatická paní průvodkyně byla překvapená, čeho všeho si děti všimají, na co se ptají a co nás dospělé vůbec nenapadne. Sladkou tečkou měla být na tomto výletě zmrzlina. Ale bohužel teploměr neukazoval tolik stupňů, kolik bychom si přáli a tak děti přijaly vděčně i bonbóny.

Nakonec se počasí v červnu přece jen umoudřilo. Zahrada, sice jen nakrátko, ale byla konečně naše. Na pískovišti rostly hrady i hluboké studně, perfektně fungovala studená kuchyně, pečení bábovek a prodej zmrzliny všech druhů. Sportovalo se. Ale jak to bývá, všechno hezké rychle uteče a bylo tu loučení. Děti ještě společně stihly najít v přírodě veliký poklad vodníka Česílka a už tu byl „kouzelník“, který každý rok propouští nejstarší kamarády do základní školy. Vyzkoušel je a všech 8 prošlo. Zvládli i největší zkoušku odvahy při návštěvě draka, který sídlí dlouhá léta na staré školní půdě. Dva předškoláky dokonce spolkl, ale zase je vyplivl s tím, že na staré maso už nemá zuby.

Velkou inspirací pro naše budoucí školáčky byla návštěva jejich loňských kamarádů, kteří jim přinesli ukázat svá vysvědčení se samými jedničkami. Děkujeme jim za to a přejeme všem dětem pěkné a slunečné prázdniny. Ve škole v té době proběhne rekonstrukce rozvodu topení v hodnotě půl miliónu korun a děti dostanou nový hrací kout – dřevěná patrová vestavba se schodištěm – na jejímž financování se nemalou měrou podílejí rodiče. Použijeme výtěžek z karnevalu. V září bude škola opět do posledního místečka plná a děti se mají opravdu na co těšit. Tak nashledanou v novém školním roce!

V. Zelená

Pranostiky

Červen	1.6.	O Svatém Fortunátu kapka deště má cenu dukátu.
	27.6.	Svatý Ladislav sedm neděl své počasí dodržuje.
Jaký červen, takový i prosinec.
Červenec	4.7.	Svatý Prokop seje houby.
	20.7.	Na Svatého Eliáše dopoledne léto, odpoledne podzim.
	25.7.	Pak-li na Jakuba slunce svítí, má pak krutá zima býti.
Srpen	10.8.	Pěkně-li na Vavřince a Bartoloměje, krásný podzimek se na nás zasměje.
	24.8.	Na Bartoloměje moc mraků, v zimě moc sněhu.
Moc hub srpnových, moc vánic sněhových.

Společenská kronika

Blahopřejeme našim spoluobčanům k jejich významnému životnímu jubileu!

Panu Janu Pinkasovi	89 let
Paní Blance Klenčíkové	70 let
Paní Amálii Sozanské	101 let
Panu Otomaru Smolovi	81 let
Paní Květoslavě Popové	82 let

Hodně zdraví a životní pohody!

Zemřelí občané

15.7.2010 Koppová Vlasta 77 let Bačetín 100

Čest jeho památce.

K 19.7.2010 je v obci **411** trvale hlášených občanů.

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!

Bačetínský zpravodaj vydává

Obecní úřad Bačetín

Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607

E-mail: oubacetin@e-rychnovsko.cz

www.bacetin.cz